

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Sátoraljauhely

Vármegyház

II. udvar, 1. emelet.

ZEMPLÉNI GAZDA

MEZŐ- ÉS SZŐLŐGAZDASÁGI SZAKLAP

Megjelenik minden hó 5. és 20-án.

Előfizetési ár:
Egy évre 4 pengőHirdetések
díjszabás szerint.

Főszerkesztő:

Dr. Báró WALDBOTT FRIGYES
elnök.A Zemplénavarmegyei Gazdasági
Egyesület hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő:

ENGELBERTH REZSŐ
ügyvezető titkár**Egyesületi élet.****Meghívó.**

A Zemplénavarmegyei Gazdasági Egyesület a vármegyei m. kir. gazdasági felügyelőséggel karöltve a herceg Lónyay Elemér tulajdonát képező s a Krausz és Moskovits vegyipari gyár RT. bérletében levő bérgyümölcsösbe *augusztus hó 27-én, vasárnap délután 4 órára*

tanulmányi kirándulást

rendez, melyre ugy Zemplén, valamint a szomszédos vármegyék gyümölcsstermelő közönségét meghívja.

A Sátoraljauhelyről 14 óra 40 és a Miskolcra 13 óra 30 perckor induló vonatokkal jövő vendégeket a bodrogolasi állomáson uradalmi fogatok várják és díjmentesen szállítják a bérgyümölcsösbe. A fogatok igénylése az egyesület titkáránál bejelentendő.

A tanulmányi kirándulás alkalmával a gyümölcsösben Clausz József kertészeti intéző előadást tart.

Sátoraljauhely, 1933. évi aug. hó 16-án.

Engelberth Rezső sk. Dr. báró Waldbott Frigyes sk.
ügyvezető titkár. elnök.

Mezőgazdasági rovat

Rovatvezető: dr. báró Waldbott Frigyes
a Zemplénavarmegyei Gazdasági Egyesület elnöke.

**Bodrogközi tapasztalatok
a „Bánkúti“ buzáról**

Irta: Valády Béla intéző.

Julius 2-án írom e sorokat! Szomorú évforduló ez a július eleje nekünk Csonka-magyarország keleti határain gazdálkodó gazdáknak! 1930-ban még jó őszi buzatermésünk volt, de tavaszi buzánkat tönkre tette a rozsda! 80 kilós szép őszi buzánkból pedig nem lehetett jó kenyeret sütni. Megjelent a gazdák réme s a háziasszonyok keserűsége, a szerecsenpoloska. 1931-ben le is tarolt mindent s aztán elvonult, hogy 1932-ben helyet adjon a rozsdának. Legyen legalább egy kis változatosság! Nem csoda, ha magam is s azt hiszem, sokan mások is, szinte lelkileg meghasonlottunk, megundorodtunk a tolltól is, közös szerencsétlenségünket miért publikáljuk, a reménykedésről pedig három év alatt leszokik az ember.

Nem mondom én, most is éppen elég a bajunk az örökös eső, zivatarjárás, az elkésett aratás miatt! Még ugy lehet, nem értünk a rossz végére! Mégis tollat fogok, mert látok és tapasztalok egy olyan momentumot, ami gazdálkodásunk további vitelére feltétlenül lényeges kihatással lesz! Állítom, hogy végre megtaláltuk azt a buzafajtát, amelyik országosan, de speciálisan a Bodrogközön is ideálisan jó, korán érő, rozsdaálló s egyuttal kitűnő minőségű. Ez a bankúti 1201-es fajta. Jól figyeljük meg,

Szőlészeti és borászati szakiskolát végzett, a mező- és szőlőgazdaságban több évi gyakorlattal bíró 25 éves nőtlen férfi bármilyen állást betöltene. Cim a Zempléni Gazda kiadóhivatalában.

mert pár éven belül ezt Magyarországon már mindenki tudni fogja. Ez a magyar *Manitoba buza!*

Sokan talán emlékeznek még a bánkúti tavaszi buzákról a Zempléni Gazdában megjelent cikkeimre. Annak idején örömmel jelentettem, hogy a bánkúti tavaszi buzákban találtunk olyan buzát, ami a Bodroghközön az őszi buzánál mindig biztosabb és jobb minőségű termést ad. Mi 1924 óta termelünk bánkúti tavaszi buzát s gazdaságunk könyveivel igazolhatjuk is állításomat. 9 éven át, az 1930-as évet leszámítva, tavaszi buzát mindig többet s még 1930-ban is jobb minőséget termeltek. Ezt különben bármelyik jobb malom is igazolja. De amint igaz ez az őszi buzákhoz viszonyítva, sajnos, abszolút jó termést három év óta tavaszi buzával sem tudtunk elérni. Ennek főoka az volt, hogy a hideg tavaszok miatt a fejlődés megkésett, a tavaszi buza érési ideje július 20-ig kitolódott, mikor is a rozsda s hőütés a szépnek ígérkező termést alaposan megrontotta. S nem vigasztalás, hogy az őszieket még jobban tönkretette.

Sokszor emlegettem, bárcsak lenne egy ugyanilyen szalmáju, kalászu buzánk, amit ősszel lehetne elvetni, hogy az érés ideje legalább 10—12 nappal hamarabb következne be, ez lenne a mi igazi buzánk!

Mikor az 1932. évi rozsdakár után a Földművelésügyi Minisztérium Növénytermelési Hivatala is felhívta propaganda füzetében a közfigyelmet a bánkúti 1201-es buzára, amit az országosan termesztésre ajánlott buzafajták közzé már régebben állítólagos, de azóta tévesnek bizonyult. — gyenge fagyállósága miatt nem akartak felvenni — mi is hozattunk 50 q dunántuli uradalomban utántermelt 1201-es bánkúti őszi buzát s azt a kissé késedelmes szállítás miatt október 5—6-án elvetettük, dohány után iszapos tiszamenti táblába.

A vetőmag 83—84 klg.-os fajsúlyu volt — nem is csodálkoztam dus kelésén — szemben a mi 65-ös buzánkból kelt vetéssel.

A telet hiba nélkül áthuzta. Már ősszel szép bokros volt — tavasszal bokrosodni már egyáltalán nem láttam. A meglepetések sorozata ott kezdődött, hogy a buza május közepén szárba indult, pünkösdkor, június 4—5-én már teljes virágzásban volt, most július 2-án már olyan aranysárga, hogy ha az idő száraz volna, akár holnap-holnapután arattathatnám — így csak azért fohászokodom, hogy az esős időben pergésnek ne induljon! Hogy teljes legyen a kép, még azt kell közölnöm, hogy szalmája éppen olyan drótszerű, mint a tav. bánkútié, levelei ép olyan keskenyek, a feje szálkás, a kalásza

inkább rövid, tömzsi. A birtok legkövérebb táblájában, trágyás dohány után vetve — ennyi eső és zivatar mellett 40—50 □-öltől eltekintve az egész 60 hold buza áll.

Mit mondjak még? Ezt a buzát nem lehet eléggé dicsérni, ezt látni kell! Igaz, hogy jó föld, korai és sűrű vetés szükséges a teljes eredményhez. de talán más buzánál nem adtuk meg mindezeket? Megadtuk — mégis a földön fekszik szinte lehengetve a Bodroghköz buzájának a legnagyobb része, kiteve a hőütés és rozsda veszedelmének ma, július 2-án $\frac{3}{4}$, vagy gyenge tejes szemekkel.

Istenem, ha tavaly ilyenkor bánkúti 1201-es buza lett volna vetve a sok agyonnemesített — késői érésű — hagymaszáru buzák helyett, ma nem ennének annyian kukorica kenyeret a Bodroghközön s nem kellene most is aggódni, mikor a nap előbuvik a fellegek mögül s jelenti, hogy talán mégis csak nyár volna!

Adja Isten, hogy jövőre ilyenkor már a bánkúti őszi buzák aranysárgán érő tábláira mosolyogjon a nap s a gazdák lelkének sötét boruját is a remény derűje váltsa fel!

Györgyarló, 1933. július 2.

Szőlőgazdasági rovat.

Rovatvezető: Illésházy Endre kir. gazd. tanácsos.

Bortermelők kereseti adója.

(I. E.) Báró Waldbott Kelemen, az Országos Szőlő- és Borgazdasági Tanács agilis elnöke, akit a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete ez év tavaszán elnökévé választott, felsőházi tag, az országgyűlés felsőházának június 26-án tartott ülésében nagyszabású és mindenben tárgyilagos beszédben mutatott rá a magyar szőlőgazdaság lehetetlen helyzetére.

„A magyar szőlőgazdaság — mondja a nemes báró — ma is rendkívül súlyos helyzetben van és — sajnos — nem élünk azokban a szerencsés időkben, amikor az ég bőven ontja áldását munkánkra és annak ellenére, hogy talán még soha sem dolgoztunk olyan erőfeszítéssel sorsunk javításán, mint éppen ma, nem tudunk pozitív eredményekre rámutatni. *Nem indolencia, nem a kitartás és a szorgalom hiánya az oka annak, hogy a magyar szőlő- és borgazdaság nem tudott eddig úgy prosperálni, mint valaha, hanem az a nagy gazdasági világválság, amely a világ összes népeit, kicsinyeket és nagyokat egyaránt, alapjában megrendítette.*

Nemesített **buzavetőmag eladás!**

Herceg Lónyay Elemér bodrogolaszi uradalmában
kapható a megyénkben kiválóan bevált nemesített
bánkúti 1201. sz. buzavetőmag.

Vaggontételben igénylők rendelésükkel forduljanak a m. kir. Növénytermelési Hivatalhoz (Budapest, Földmiv. Minisztérium,) azzal a kérelemmel, hogy ezen vetőmag utaltassék ki részükre a közelükben fekvő fentemlitett **bodrogolaszi** uradalomból. Vasuton történő szállítás esetén a vasuti fuvardíjat, tengelyen történő szállításnál pedig a métermázsánkénti 1 pengő fuvardíj megtérítést a Földmiv. Minisztérium fizeti, míg az igénylő a búzáért csak a budapesti tőzsdei árat fizeti minden felár nélkül, mert ez utóbbit is a Földmiv. Minisztérium viseli.

Akik kisebb tételben óhajtanak ilyen nemesített vetőmagot, azok legjobban teszik, ha községi előjáróságuk útján összeírattják, hogy kik és mennyit óhajtanak rendelni s így egy tételben teszik meg a rendelést.

Akik cserébe óhajtanak ezen nemesített vetőmagból kapni, azok 100 kilogramm vetőmagért 110 kilogramm kifogástalan, legalább is 79 fajsúlyu búzát tartoznak beszállítani az uradalmi magtárba Bodrogolasziba. Ha a vetőmagot tengelyen szállítják haza, úgy a Földmiv.ügyi minisztérium ezeknek is fizet métermázsánként 1 pengő fuvardíj megtérítést.

Bővebb felvilágosítással szivesen szolgál úgy a Zemplénvármegyei Gazdasági Felügyelőség Sátoraljaujhely (Vármegyeháza), mint a fentemlitett hercegi uradalom Számtartósága, Bodrogolasziban.

Nagy örömmre és meglepedésemre szolgál az a bebizonyított tény, hogy a borfogyasztási adó 50%-os redukálása teljes sikerrel járt és hogy éveken át folytatott küzdelmünk teljes igazolást nyert a tények által. Ha nem is állanak még statisztikai adatok rendelkezésünkre, mégis megállapíthatjuk, hogy körülbelül 50 százalékkal emelkedett a magyar belföldi fogyasztás azóta, hogy a borfogyasztási adó redukciója keresztülvittetett. De viszont statisztikailag be van bizonyítva, hogy annakidején, amikor a szerencsétlen borfogyasztási adót bevezették, 50 százalékkal visszaesett a magyar belföldi fogyasztás.

Ezek után rátért azon sérelemre, amely azon szőlős gazdákat ért, akik saját boraiknak kismértékben való eladásával foglalkoznak.

Feltűnő, — mondja a M. Sz. O. Egyesületének, egyben a Szőlő és Borgazdasági Tanácsnak illusztris elnöke, — hogy milyen nagy arányokat vett fel az utóbbi időben a termelő saját borának kismértékben való kimérése. Ez mellesleg mondva, megint csak rácsófol arra, amit különösen a főváros részéről hangoztatnak, hogy tudniillik a vendéglősök javára szolgál a borfogyasztási adó redukálása, mert hiszen éppen ezek a kis kimérések a közvetítő kikapcsolásával mind a fogyasztóközönség, mind a termelő érdekeit szolgálják. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a fogyasztó olcsóbban juthat a borhoz, a termelő pedig így valamivel jobban tudja borát értékesíteni, mint a vendéglősök és kereskedők láncolatán keresztül. Annál nagyobb nyugtalanságot keltett az egész magyar szőlősgazdálkodásban az az újabb támadás, amely őket az adóhivatalok részéről érte azáltal, hogy ezek a szőlősgazdák saját termésű borainak korlátolt kiméréséből származó jövedelmet kereseti adó alá vonták. Érdekes, hogy ennek a kereseti adónak a kivétele csak azóta rendeltetett el, amióta keresztülvitték a borfogyasztási adó csökkentését. Ilyen módon a szőlőbirtokosokat meg akarják fosztani attól a haszontól, amelyet ez a kormányrendelet nekik juttatni akart. *Tettünk tehát egy intézkedést a magyar szőlőgazdaság előmozdítására, a fiskus azonban azonnal külön ellenintézkedéssel nemcsak ellensúlyozta ezt a kedvezményt, hanem még rosszabb helyzetbe is hozta a szőlősgazdákat azáltal, hogy fokozottan megadóztatta őket. A fiskus azonban határozottan törvényellenes uton vetett ki ilyen módon sok ezer magyar szőlősgazdára adót, és ezáltal nemcsak törvénytelenül, hanem kétszeresen is megadóztatta a magyar szőlősgazdákat.*

Ha én ilyesmit állítok, be is kell azt bizonyítanom. Az általános kereseti adóról szóló 1922:

XXIII. tc. 2. §-ának 1. pontja kifejezetten kimondja, hogy (olvassa): „Nem tartoznak kereseti adó alá a földadó alanyainál a mező- és erdőgazdasági termelés, a szőlő- és kertművelés, továbbá az ezekkel kapcsolatos mellékiparágak jövedelmei, ha ezek saját nyerstermékeiknek ipari feldolgozás nélkül való eladására szorítkoznak.”

Ehhez a pénzügyminisztérium 30.000/1925. P. M. szám alatt hivatalos összeállítást adott ki, és az ehhez tartozó utasítás a 4. §-ban úgy rendelkezett, hogy: „A szőlőgazdaság csak abban az esetben fizet saját borának értékesítése után kereseti adót, ha termékét korlátlan italmérés alapján értékesíti.” Világosan mondja tehát a törvény, hogy a termelői borkimérések mentesek a kereseti adó alól, mert hiszen ezek nem *korlátlan* italmérés alapján történtek. Korlátlan italmérés alapján csak a vendéglősök mérik a bort.

Az 1927: V. tc. 70 §-a felhatalmazást adott a pénzügyminiszter úrnak, hogy a hivatalos összeállításokat az aranykoronaérték és a pengőérték szabályozása végett újból adja ki, de a felhatalmazásban szó sincs arról, hogy az összeállítás egyéb rendelkezéseit megváltoztathassa, sem pedig arról, hogy újabb utasításokat adhasson ki. Semmiképpen sem lehet kiolvasni belőle olyan felhatalmazást a pénzügyminiszter ur részére, hogy új adóalanyokat teremtsen, kiket a kereseti adóról szóló törvény hivatkozott szakasza kifejezetten mentesíti a kereseti adó alól.

Érdekes, hogy ezen a téren mi történt. Az említett rendelkezések ellenére a pénzügyminiszter ur 1927-ben kiadott egy ugyancsak 30.000 számú pénzügyminiszteri utasítást és ebben a „*korlátlan kimérés*” kifejezés után becsusztatta ezt a két szót: „*vagy korlátolt*”. Ennek a két szócskának közbeiktatása folytán a törvény ellenére — mert hiszen ezek a termelői kimérések valamennyien korlátolt kimérés alapján működnek — a pénzügyi hatóságok kereseti adóval sújtják a termelői kiméréseket. Nyilvánvaló, hogy ez az utasítás törvényellenesen és felhatalmazás nélkül történt módosítása az eredeti törvénynek.

Hosszu ideig sem a törvényhozás, sem pedig a gazdák nem vették észre ezt a módosítást és pedig a következő három okból. Az első ok az volt, hogy az 1927. évből származó rendelet egész kötetet tesz ki és teljesen azonos szövegű a 30.000/1925. P. M. számú rendelettel. Csak ez a két ominózus szócska csempésztetett bele, ezt pedig szabad szemmel észre sem lehet venni. A másik ok az volt, hogy a pénzügyminiszter — ezzel is rá akar-

A növénytermelési hivatal ellenőre által vetőmagul márkázott

bánkúti

1201-es őszi buza

kapható a

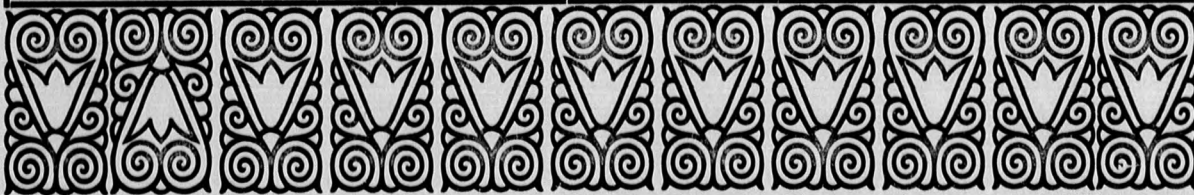
**Ref. Főiskola györgy-
tarlói gazdaságában**

akár a Növénytermelési Hivatal útján (Budapest, földmivelésügyi miniszterium) igényelve, akár **10%-os ráfizetéssel** közvetlen a gazdaságtól más fajta tiszta **rostált buzáért becserélve.**

Ugyanott prima idei termésü

viktória-borsó is kapható.

ván mutatni arra, hogy a két utasítás teljesen egyforma, — mind a kettőnek a 30.000 számot adta. Ezzel is azt akarta dokumentálni, hogy ott semmiféle változás nincs. A harmadik pedig az volt, hogy annak ellenére, hogy 1927-ben történt ez a törvényellenes módosítás, de facto nem vetették ki a kereseti adót, nem is gondolt senki erre. A múlt év derekán azonban kilátásba helyezték a borfogyasztási adó redukcióját és amikor az erre vonatkozó rendelet az év végén napvilágot látott, akkor az összes községi előjáróságok felsőbb parancsra az adóhivataloktól utasítást kaptak arra, hogy ezt a kereseti adót a kis kimérésekre kivessék és a gazdákat ezzel sújtsák.

Eltekintve ezektől a törvényellenességektől, ezek a kivetések minden rendszer nélkül és minden komoly kalkuláció nélkül történtek. Az egyik vidéken 4—5 fillért, a másik vidéken 16 fillért vettek fel, mint a kis kimérés által elért magasabb hasznot. Hogy ez mennyire igazságtalan, az már abból is látszik, hogy a legtöbb vidéken 16 fillér az egész bor ára. A termelési kimérések kereseti adójának a törvény ellenére való fenntartása tehát megint csak oda fog vezetni, hogy a borfogyasztás gyorsan csökkenni fog és az árak sorvadnak.

A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete sürgős beadvánnyal fordult a m. kir. Közigazgatási Birósághoz, kérve ezt arra, hogy tegye vizsgálat tárgyává e törvény módosításának a törvényességét. A magyar kir. Közigazgatási Biróság 1933., — tehát az idei év — március hó 27-én tartott ülésén meghozta döntését, amely álláspontunkat honorálta és amelynek indokolásából kitűnik, hogy a törvény intenciójával össze nem egyeztethető, hogy a korlátolt kimérések engedélyüknél fogva általános kereseti adó alá vétessenek. Minthogy tehát egyrészt a törvény kifejezetten mentesíti a szőlőbirtokosokat a kereseti adó fizetése alól, másrészt a magyar királyi Közigazgatási Biróság ezt a felfogásunkat helyesnek nyilvánította, teljes tisztelettel felkérem az t. kormányt a magyar szőlősgazdák nevében, hogy ezt a törvénytelen kereseti adókivetést azonnal szüntesse be és állítsa vissza az 1925. évi 30.000 számú pénzügyminiszteri törvényes utasítás érvényét.

Közöltük rövid kivonatban báró Waldbott Kelemen felsőházi beszédét azért, hogy boraiknak kismértékbeni elárusításával foglalkozó gazdatársaink erről tudomást szerezzenek s azon esetben, ha a kincstár tovább is kivetné rájuk a kereseti adót, a kivetés ellen törvényes időben jogorvoslattal éljenek.

Baromfitenyésztési rovat.

Rovatvezető: dr. Szén József esperes-plébános.

Védekezés baromfielősködők ellen.*

Szakszerűen kezelt baromfitenyésztésekben is fellépnek baromfielősködők, pedig ily gazdaságok elenyészőek azon gazdaságokhoz képest, ahol semmi különösebb gondot nem fordítanak a baromfiakra. Ilyen körülmények között gyakran előfordul, hogy a különböző tetvek, atkák és poloskák elszaporodva, különösen nyáron katasztrófális pusztítást végeznek a baromfiállományokban. E tapasztalat szerint számtalan esetben előfordult, hogy hanyagság következtében rövid idő alatt egyes gazdaságokban ily okból a baromfiállomány teljesen tönkrement. Tudatlanság és nemtörődömség folytán különösen kisgazdaságokban találunk szomorú állapotokat s bár a Dunántul vidékein fejlettebb gazdálkodás révén a helyzet valamivel jobb, mégis elmondható, hogy hazánk legtöbb részén a baromfiállomány szomorú képet fest. Az utóbbi időben ugyan ismeretterjesztő előadások, rádió, stb. révén némi javulás tapasztalható, mégis a nyugati államokhoz képest évtizedekkel el vagyunk maradva.

Legtöbben a baromfielősködők fellépésével nem sokat törődnek s azon esetben pedig, midőn kártételük nyilvánvalóvá lesz, mint meg nem akadályozható csapást tudomásul veszik, ellenben meg sem kísérelnek ellene tenni. Pedig eltekintve attól, hogy állandó jelenlétükkel, mozgásukkal az elrejtett állatokat izgatják és éjjeli nyugalmukban háborítják, olyan fajták is vannak, melyek vérüket szívják s így elgyengítik áldozataikat, hogy azok tojáshozama erősen megcsappan, majd lesóványodnak, sőt sok esetben vérszegénységben hullanak el. Természetesen ezen legyöngült állatok betegségek szabad prédáivá válnak, de újabb kutatások szerint maguk a baromfitetvek és atkák is terjesztenek járványos betegségeket, mint pl. kolera, baromfipestis, himlő, gümőkór stb., sőt bénulásokat és a megtámadott állatok testrészeinek beteges elváltozásait is hozhatják.

Pusztításukra sok szer használható, melyeknek alkalmazása a fellépő különböző élősködő fajták szerint változik (kénvirág, kreolin, petróleum, illóolajok, különböző pyrethrum tartalmu rovarporok és permetezőszerek, kámfor, naftalin, fluornatrium

* E közérdekű cikket a Baromfitenyésztők Lapjából vettük át.

stb.), egyben azonban megegyeznek, hogy használatuk komplikált vagy kényelmetlen s így a gyakorlatban nem szívesen találunk alkalmazást. Vanak szerek, melyeknek használata óvatosságot és szakértelmet kíván, mint pl. a különböző higanykenőcsök és a fluornátrium, melyek avatatlan kezében embereknek és állatoknak egyaránt ártalmára válhatnak. A fluornátrium használatakor különösen vigyázni kell, mert ha ez a szárnyasok bőrét éri, úgy nehezen gyógyuló bőrgyulladást okoz, sőt ajánlatos a vele való fürdetésnél, illetve beporozásnál nemcsak gummikesztyűt huzni, de szemüveget, száj- és orrvédőt is alkalmazni, mert mint maró anyag a nyálkahártyákat erősen izgatja s szembe, szájba vagy orrba jutva veszedelmes következményekkel járhat. Természetesen ezen veszedelmes anyagok használata kis csibék, kacsák stb. rovaralanításához szóba sem jöhet. Erre a célra csak oly beporzószerek alkalmasak, melyek bőrgyulladást nem okoznak. Ily készítmény pl. az Argenta rovarirtó szer.

Nagy gond fordítandó a kotlóstyuk tisztántartására, mert egyrészt a költési idő alatt az állatnak nyugalomra van szüksége, másrészt pedig baromfitetvek és atkák ellen legcélszerűbben úgy védekezünk, ha már az anyaállatot mentesítjük az élősködőktől s így ezen preventív intézkedéssel elejét vesszük a növendékállatok megfertőzésének. Erre a célra azonban a féregirtó anyagokat igen gondosan kell kiválasztanunk, nehogy a tojások csiraképességében, illetve az anyaállatban kárt tegyünk. Előfordult már, hogy tudatlanságból petróleummal kezelt kotlóstyuk alól egy csibe sem kelt ki, mert az ébrények már a tojásban félig fejlett állapotban mind elpusztultak. Körülményes, de érdekes kísérletek történtek a kotlóstyuk rovaralanítására eucalyptus olajjal. Tojáshéjba eucalyptus olajjal lecseppentett vattát dugunk, majd a nyílást leragasztjuk és az így preparált tojást a kotlós fészkebe helyezzük. Az illóolaj a tojáshéj pórusain keresztüljutva fejti ki hatását. Ennél biztosabb és a gyakorlatban kényelmesen használható szer jött ujabban forgalomba „Argenta féregirtó tojás” néven, mellyel a tapasztalat szerint figyelemreméltó eredmények érhetők el. Ezen illékony ásványi és növényi féregirtó anyagokból préselt tojást egyszerűen a többi tojással a kotlóstyuk alá tesszük, a csibék kikeléséig a fészekben hagyjuk. A féregirtó tojás a kotlóstyuk által adott hőmérsékleten párologásnak indul és a tollakat átjárva fejti ki hatását. A tapasztalatok szerint dacára az intenzív féregirtó hatásnak, e szer a szárnyasokra és a tojások csiraképességére

teljesen ártalmatlan. E tojást nemcsak kotlóstyuk, liba, pulyka, kacska vagy galambok alá, de fészektojásként is használhatjuk s ezáltal a tojóállatokat egyszerű módon tisztán tarthatjuk és a fészekben levő tojással a tyukokat a tojófészekhez szoktatva, elkerüljük, hogy szanaszét tojjanak.

Helyszüke miatt e szerrel itt bővebben nem foglalkozhatunk, de a cég az egyesületnél mintát és prospektusokat kellő számban elhelyezett, így ezek az érdeklődő tagok rendelkezésére állanak.

S—z B—a.

Gyümölcsészeti rovat.

Rovatvezető: gróf Széchenyi-Wolkenstein Ernőné.

Tanulmányi kirándulás Bodrogolasziba.

Mint lapunk vezetőhelyén az Egyesületi élet rovatában olvasható, augusztus hó 27-én vasárnap d. u. 4 órára tanulmányi kirándulást rendezünk Bodrogolasziba.

Mielőtt ennek a tanulmányutnak jelentőségét tárgyalnánk, álljon itt az alábbi sorokban leírt esemény az olvasó előtt:

Ma, augusztus 21-én ült össze Londonban a világközi buzakonferencia, hogy megállapodást létesítsenek a buzatermelés és fogyasztás összhangbáhozása érdekében. A tengerentuli négy buzatermelő állam hajlandó két éven keresztül 15%-kal csökkenteni búzával bevetett területeit, ha a fogyasztó államok kötelezik magukat, hogy az ilyen területeket saját országukban nem gyarapítják és a buzafogyasztást előmozdítják.

A buzatermelő területek csökkentése tehát elsőrendű érdek. — De hogyan kezdjük el?

Ismételten felhívjuk gazdatársainkat, hogy kísérjék figyelemmel azokat a jelenségeket, melyek a termelés és fogyasztás szempontjából nagy fontosságúak. Nemcsak a mai gazdasági helyzet az, amely nagy eltolódásokat idéz elő a fogyasztás terén, hanem a kultúra mindig általánosabbá válása is hozzájárul az emberiség élelmészésének megváltoztatásához.

Ma már a gyümölcs nemcsak a gazdagok, de a polgári, sőt földmunkás társadalom élmezéséül is szolgál, ami a fogyasztás és kereslet emelkedését vonja maga után. Ha pedig a gyümölcsstermelő területek szaporításával kell számolniuk a termelőknek, ki gondolhatna erre több joggal és bizalommal, mint épen a Tokajhegyalja

gazdaközönsége, ahol a világ legzamatosabb gyümölcsse terem.

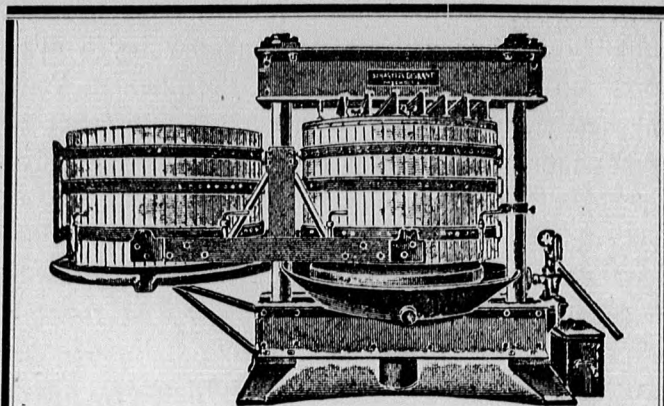
Ennek a helyzeti előnynek kihasználása érdekében immár a harmadik tanulmányi kirándulást rendezzük, hogy módjában álljon vármegyénk gyümölcsstermelő közönségének olyan tapasztalatokat szerezni, melyeknek a gyakorlati gyümölcsstermelésnél jó hasznát veheti.

Az első tanulmányi kiránduláson a Parád melletti Recsk községbe vittük az érdeklődőket. Annak eredménye felbecsülhetetlen, mert az volt az első eset, amikor a rendszeres védekezés eredménye soha el nem képzelt módon igazolta a szakemberek tanítását.

Az elmúlt éven rendezte egyesületünk a második tanulmányi kirándulást Bodrogolasziba, ahol a látottak és hallottak meglepő szép képet tártak elénk. Abszolút féregmentes, csaknem egészben cabinet gyümölcsökben gyönyörködhattunk.

Az e hó 27-ére hirdetett tanulmányi kirándulás alkalmával talán az lesz a legmegkapóbb, hogy a termésben a szokásos másodévenkénti szünetet milyen eljárásokkal és mily mértékben sikerült kiküszöbölni.

Felhívjuk gazdaközönségünk figyelmét ezen bemutatóra és kérjük, hogy minél számosabban vegyenek részt tanulmányi kirándulásunkon, melyen a vármegye előkelőségei is csaknem teljes számban meg fognak jelenni.

1902. Pozsony: aranyérem. 1902. Eger: díszoklevél és aranyérem. 1901. Temesvár: I. díj, díszoklevél. 1906. Nagyvárad: I. díj, díszoklevél. 1907. pécsi, 1914 és 1921. évi budapesti kiállításon aranyérem és díszoklevél.

BORSAJTÓK

Legjobb rendszerű „Könyök-szerkezetű”, „Kossuth”, „Hegyalja”. Legújabb rendszerű, víznyomású (hidraulikus) kettőskosaru, valamint folytonműködő „Archimedes” erőhajtású sajtók nagyüzemi préseléshez.

SZŐLŐZÚZÓK ÉS TÖRKÖLYTÉPŐK

Szilágyi és Diskant
gépgyára, Miskolc.

Berendelés a vm. gazd. felügyelőséghez. A földművelésügyi miniszter Kőrössi Dániel okl. gazdát a vármegyei m. kir. gazdasági felügyelőséghez szolgálattételre berendelte.

Szeptemberi állatvásárok: 4-én Sátoraljujhelyben, 6-án Tiszakarádon, 11-én Cigádon, 13-án Olaszliszván és 18-án Tokajban.

Sulyra fogják a tojást árusítani. A kereskedelemügyi minisztériumban rendelet készül, amely előírja, hogy a tojást a fővárosban csak suly szerint szabad árusítani. A rendelkezés célja: a magyar tojástermelés minőségének feljavítása. A magyar tyuktojás átlagos sulya ma 55 gramm, a külföldi piacokon azonban csak 60 grammos, vagy ennél sulyosabb tojásokat lehet eladni. Az új rendeletről remélik, hogy a magyar gazda a nemesebb baromfitegyezésre fog áttérni.

Felelős kiadó:

Engelberth Rezső
üggy. titkár.

Máv. Menetrend

Érvényes 1933. május hó 15-től.

Saujhelyből ind.	5 óra 20 p. kombinált, Budapestre érk.	11 ó. 16 p. ¹
"	7 óra 22 p. személyv., Miskolcra	" 9 ó. 51 p.
"	11 óra 25 p. személyv., Budapestre	" 19 ó. 37 p. ²
"	14 óra 40 p. vegyesv., Miskolcra	" 19 ó. 22 p.
"	16 óra 51 p. kombinált, Budapestre	" 22 ó. 25 p.
"	20 óra 19 p. személyv.	" 5 ó. 45 p.

Budapestről ind.	6 óra 50 p. kombinált, Saujhelyre érk.	12 óra 13 p. ³
"	7 óra 22 p. személyv.,	" 15 óra 48 p.
"	14 óra 10 p. kombinált,	" 19 óra 38 p. ⁴
"	17 óra 40 p.	" 23 óra 04 p.
"	0 óra 18 p. személyv.,	" 9 óra 47 p.
Miskolcra	5 óra 10 p.	" 7 óra 40 p.

Jegyzetek: ¹ Miskolctól gyors, Sátoraljujhelyből közvetlen kocsi. ² Miskolctól csatlakozása van az onnan 13 óra 50 p.-kor induló gyorsvonathoz, mely 17.20-kor érk. Bpestre. ³ és ⁴ Miskolctól személy.